

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Matthaei Tympii Aureum Specvlvm Principvm,
Consiliariorvm Ivdicvm, Consvlvm, Senatorvm, Et Aliorvm
Magistratvum Cvm Ecclesiasticorum tum Politicorum
omnium**

Tympe, Matthäus

Coloniae Agrippinae, 1617

28 Muneribus corrumpi non posse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52641)

SIGNVM XXVIII.

MUNERIBVS DELINIRI, AVT MER. *Muneribus*
unde corrumpi non posse: cum munus acceptum lu- *non corrūpi.*
nam excacet, mutum eum reddat, (Syr. 20.)
quo ad famam corrumpat, (Isaiæ 1.) seruum
danti, (1. Cor. 6.) & ad malum pronum
faciat. (Isaiæ 5. Psalm. 25. Job 15.)

1. *Alexander Seuerus Imp.* palàm edici iussit,
 ne vllus, qui in Magistratu munera accipe-
 ret, aut aliter aliena raperet, coram se apparet:
 conuictos enim huius sceleris, capite se multa-
 turum (nulla hominis alicuius habita ratione)
 denuntiavit. Idem Vetronium Turrium operam
 suâ, acceptis muneribus, ijs, qui à Cæsare aliquid
 petere volebant, largè promittentem, sed plerof-
 que inani spe decipientem, palo alligatum fumo
 necari iussit, cum elogio: *Fumo punitur, qui fu-*
mos vendidit. Iudices rebus necessarijs instruxit,
 ne largitionibus locus relinqueretur. *Fulgos. lib.*
6. cap. 3.

2. *Traianus Imp.* correptus ab vxore Plotina,
 quòd calumnijs suorum Procuratorum Prouin-
 cia duexarètur, detestari coepit improbos istos
 Fiscii lienes. Sicut enim crescente in corporibus
 nostris liene, artus reliqui tabescunt: ita turgen-
 te Principis Fisco, reliqua ciuitatis membra mar-
 cescent, & agrotant. *Cuspinian.*

3. *Philippus Macedo* cum arcem quandam valde
 munitam capere destinasset, atque exploratores
 reuulissent, prorsus esse difficile, percontatus est.

T t 5 num

num vsque ad eò difficile esset, vt ne a finis auro onustus possit accedere? Significans, nihil esse tam munitum, quod auro non expugnetur. *Circa epist. ad Attic. Plut. Horat. Carm. lib. 3. Ode 16.*

Aurum per medios ire satellites,

Et perrumpere amat castra, potentius Ferro.

Iustitia, & equitas diuurnum reddunt imperium.

4. *Alcarnenes* Telecri filius, cuidam percontati, quo pacto quis optimè Regnū seruare possit. *Si lucrum*, inquit, *nō magni fecerit*. Alio rogatus, cur à Messenijs oblata munera recusasset? *Quoniam*, si recepissem, inquit, *cum legibus pacem habere non poteram*. O mentem Rege, vel Regno dignam, quæ magno, obuiōque lucro legum auctoritatem anteposuit. *Plut.*

5. *Pericles* cū urbem & Remp. 40. annis administrasset, nec vno nummo fortunas suas, quæ propter ei reliquerat reddidit ampliores.

6. *L. Paulus Aemilius*, deuictō Perseo, vniūgentem auri, ingentem argenti ex Regijs coactis Theauris, ne aspiciere quidē sustinuit, sed Quæstoribus, vt in ærarium deferrent, permisit, &c. *Sab. lib. 8. Enn. 5.*

7. *C. Gracchus*, ex Sardinia rediens, orationem ad populum habuit, inter cætera dixit: *Verfatus sum in Prouincia, quomodo ex vsu vestro exhibendam esse; non quomodo ambitioni meæ conducere arbitrabar*. Ita verfatus sum in Prouincia, vt nemo possit verè dicere assem, aut eo plus, aut muneribus me accepisse, aut mea opera quæsumptum fecisse, &c. *Gell. lib. 15. c. 12.*

8. De *Samuelis* integritate, qui nihil vnquam quoquam accepit, *1. Reg. 12. & Syr. cap. 20.*

9. *Laurentius Laurentianus Dux Venetus* nullum

munus donumue inferri intra eedes suas publicas
 nullus est. *Egnat. lib. 4. cap 3.*

Diomedon Cyzicenus, rogatu Artaxerxis, *Epaminonda* pecunia corrupedum susceperat. Ille magno cum pödere auri Thebas venit, & Michitum adolescentulum quinque talentis ad suã perduxit voluntatem, quem tum Epaminondas plurimũ diligebat. Michitus Epaminondã conuenit, & causam aduentus Diomedontis ostendit. At ille Diomedonte corã: Nihil, inquit, opus pecunia est. Nam si ea Rex vult, quæ Thebanis sunt milia, gratis facere sum paratus; sin autẽ contra, non habet auri atq; argenti satis: namq; Orbis terrarũ diuitias accipere nolo pro patrię charitate. Tu qui me incognitum tentasti, tuiq; similibem existimasti, non miror, tibiq; ignosco. Sed epedere properẽ, ne alios corumpas, cùm me nõ poteris. Tu Michite argentũ huic redde, aut, nisi hoc feceris, ego te tradã Magistratui. Hunc Diomedõ cùm rogaret, vt tutõ exire, suaq; quæ amulisset, liceret efferre. Istud, inquit, faciã, neq; tua causa, sed mea: ne si tibi sit pecunia adempta, aliquis dicat ad me ereptũ peruenisse, quod delatũ accipere noluissem. A quo cùm quẽsisset, quõ se duci velle? & ille Athenas diceret: præsidium dedit, vt tutõ perueniret. *Probus in Epamin.* Vide in loco de Benef. *Elzearij* exemplũ. Idẽ cùm Legati venirent ferentes munera animo corrupedũ, ad prandiũ eos venire iussit prius, vt in eodẽ causam aduentus explicarent. Apposita est mensa vilis, bibebantq; vinum acidũ. Subridẽs igitur Epaminondas ad Legatos ait: *Abire, & domino vestro mea prandia narrate, quibus me contentam non facile suis muneribus ad proditionem*

alli-

alliciet. Stobzeus Serm. 7. de Prudentia.

11. *M. Curius* oblatas pecunias respuit, dicens
Nec acie vinci, nec pecunia corrumpi possum.
Cic. de Senect. Gell. lib. 1. cap. 14. Cel. 6. cap. 8.

12. *Phocion, Dux Atheniensium*, cum à Rege Philip-
ippo munera magnæ pecuniæ repudiaret, legati
que hortarentur accipere, simulq; admonebant,
si ipse his facile careret, liberis tamen suis pro-
spiceret, quibus difficile esset in summa pauper-
tate & angustia rerum tantam paternam tueri
gloriam. His ille heroicè: *Si mei similes erunt,*
idem hic, inquit, agellus illos alet, qui me ad hanc
dignitatem perduxit. Sin dissimiles sunt futuri,
lo meis impēs illorum ali augerit, luxuriam. Pro-
bus in eius vita.

Pindar. Lucro etiam sapientia capitur, & im-
titur: κέρδα καὶ σοφία δέδραται.

13. *Alexander Magnus* amicitia ergo *Pisoni*
dono misit ex Asia centum talenta. His *Acheru*
deportatis, quæsiuit ex ministris eius *Phocion*,
qua de causa in multis Atheniensibus tantum me-
nus soli sibi *Alexander* largiretur? ubi responde-
runt illi: *Quod te existimet virum bonum, & bon-*
um. Ergo sinat me, inquit *Phocion, talis ut*
habeat, & sim. Qui ut domum eū secuta, inquit
animaduertent frugalitatem eius, magis, &
magis insisterunt; ibi conspiciens Phocionem
senem in obsoleta læna prætereuntem, re-
gavit, num eo se arbitrarentur deteriores? Hanc
verba, inquit illi. Atqui, inquit, hic ex re non
re viuit, & est contentus, &c. Vide locum de Au-
ritia.

Rectè Seneca ad Lucilium: Ut cognoscas, qu-
ales eligi Magistratus cōueniat, sic habet: Oportet

ere illos esse in sententijs iustos, in verbis veraces, in actionibus honestos, in exercenda iustitia nites, & ante omnia in accipiendis donis abstinentissimos.

14. Cùm populus Romanus *M. Curio*, ob operam strenuè pro Rep. nauatam, deferret tantum agrum, quantum vno die circumarari posset, respòdit: Non est vobis eo opus ciue, cui plus opus sit, quam vni citi. *Valer. Max. lib. 4. cap. 3.*

15. *Aegyptus Rex* Iudices sculpi fingique iussit, velatis oculis, truncòs manibus; significans nec affectu flecti, nec muneribus capi debere.

16. *Andronicus Comnenus* in Pratorijs Magistratibus reficiendis, viros præstantes & Senatorij Ordinis optimos delegit, & amplissimis muneribus donatos ablegauit, vt beneficijs tantis ornatu, minus graues essent ciuitatibus, & defendèdes ac subleuandis pauperibus semper intenti. Qui cùm aliunde suppeteret, vnde viuerent, (nã quadragenas & octogenas argenti minas secum auferèbant) tanquam sacrilegio etiam ijs abstinebant, quæ à Prouincialibus vltro offerèbantur, quòd aut è manu potentis erepti, aut alijs beneficijs affecti essent. Vnde ciuitates exiguo tempore creuerunt, &c. *Nicias lib. 2.*

17. *Basilus Macedo*, principio sui Imperij, Magistratus commisit ijs, qui à capiendis muneribus perhabèrentur quàm maximè alieni, & quos testatum esset, manus omnis capturæ puras habere, &c. *Cedrenus, & Zonaras.*

18. *Ludouicus Pius Imp.* primo post mortem patris *Caroli Magni* anno Conuentu Procerum Aquigrant coacto, sacramenta apud se dicere maxime Pratores, prorsus nihil munerum accepturos,

ros,

ros, iussit: ipsis pauperes summopere commoda-
uit: vetuit insuper, ne populum extraordinarij
tributis, nouisq; seruitutibus expilarent. *Auenti-
nus lib. 4. Annal. Boiorum.*

*Abusum hic
maximè
affligit liti-
gantes.*

Vtinam constitueretur poena in Iudices, Ad-
uocatos, Procuratores, vel alios Pragmaticos,
qui ultra sportulas & salaria definita, etiã in-
lentibus accipiunt. Vtinam impune ijs non lice-
ret amplius accipere, quàm potest in legitimam
taxationem venire. Vtinam renouarentur leges
feliciter aliàs de istis furtis (sic enim vocat D. Pe-
trus Gregorij lib. 2. de Rep. cap. 6.) propositæ, sic
enim fieret, vt superans in iure aduersarium, no-
suum repeteret integrum, & sumptus integro in-
litem factos.

Munera, ait Moyfes, Deut. 16. v. 19. *excus-
culos sapientum, & mutãt verba iustorum.* Et Sa-
di 23. v. 8. *Nec accipies munera, quæ etiã excusant
prudentes, & subuertunt verba iustorum.* Et Salomon
ait: Prou. 17. v. 23. *Munera de sinu impius accipit, vt
peruertat semitas iudicij.* Ideo prædicti iustitiam
ministri manus à muneribus integras habebunt.
Præfatus D. Petrus inquit: Neq; permittentur
ferè, vt vel esculenta, aut poculenta capere pos-
sint: nã & in minimis est affectio: & ex minimis
permittatur, facilis ad maiora opranda & capi-
da est via. (*Vide in loco de Ambitione legè Iustitiani.*)
Sunt & esculenta, & poculenta maximo dan-
no pauperibus, qui minutis etiã expensis, quæ pro
nihilò possunt haberi à diuitibus, exhauriuntur.

*Abstineat
Magistratus
à ioculis
subditorũ.*

Iustinianus Imp. (*in Nouella 17. de mandatis
Principum cap. 1.*) Triboniano scribit: Oportet re-
purè sumentem administrationem, & sine omni
suffragio, præ omnibus alijs mûdas seruare Deo,
necesse.

obisq; & legi manus, & nullū contingere lucrū,
neq; maius, neq; minus, neq; captiosam quandam
contra subiectos facere negotiationē: (*Vide locū
de Officijs.*) sed contentū esse solis à Fisco tibi mi-
nistratis, & tam per te, quàm per eos, qui circa te
sunt, purum vndiq; eis seruare ius. Idē, *Novel. 25.*
vult Iudices puras manus seruare, & integras
Deo, Imperatori, & legi. *Novella de mand. Princ.*
cap. 5. ait: Festinabis Consiliarium, & quicumque
circa te assumere virum optimum, & purum vni-
que, & contentum ijs, quæ ex Fisco dentur, & si
non inueneris eum custodientem fidem iustā, ex-
pelles, &c. Et in *Novella Const. 25.* vult Iudices ha-
bere puras manus, & secundum leges dijudicare,
et ipia officium gratis suscipiunt. 2. ea de caussa
iuramentum præstant. 3. hoc modo Reip. suæ sta-
tum veteres exornarunt.

Demosthenes contra Timocratē, inter capita
iuramenti Heliastarū Iudicū, & Atheniensū po-
nit fuisse & illud: ἔδὲ δῶρα δέξομαι τῆς ἡλιαστικῆς
καὶ, ἔδὲ αὐτὸς ἐγὼ, ἔτ' ἄλλοι ἐμοί, ἔτε ἄλλοι
ἄλλοι ἐμῷ, ἔτ' ἐγὼ: ἔτε μηχανῆ ἔδειμία, id
est: Iudicij caussa neque dona muneraue vlla ac-
cipiam ipse, neque in meam rem alius; sed neque
illam arte fraudeue aliqua quicquam accipere
curar sciens dolo malo. Cicero 2. *de Offic.* Cor-
ruptum depraueurque hominum mores
admiratione diuitiarum.

Lex Cincia, & aliæ prohibebant pro caussis a-
ccipere pecuniam aut donum accipere. (*Tacit.*
lib. 11.) iam verò prohibitum non est Aduocato
vendere patrociniū, aut consilium: quamuis
Iudicij prohibitum sit vendere iudicium. (*c. non
de iudic. lib. 14. q. 5.*)

19. *Agessilaus Lacedæmonius* tantum abest, ut maxima munera à maximis missa Principibus acciperet: quin litteras, ad se ab eis, & nominatim Persarum Rege, missas, resignare noluit, dicens: Si Rex Lacedæmonius amicus sit, frustra sibi unquam scribi, cum ei quoque amicus sit: si inimicus, ne litteræ quidem, vel quidlibet aliud eum a fide abducerent, quam Lacedæmonijs deberet. *AEml. Probus.*

Rationes aliquot, ob quas non possunt accipere munera Iudices. 1. Malè rerum examinat pondera corruptus Iudex: (*Horat. 2. Sermon.*) & avaritia est Iustitiæ nouerca. (*Augustin. Sermon. 31. ad Frat. in Eremo.*) 2. Improbitalis ac nequitia omnis fundamentum est habendi libido: (*Chrysostomus. Sermon. 3. de malis à nobis aduertendis.*) Omnia flagitiorum principium & finis est pecuniarum officijs conquirere. (*Iustin. Const. 8.*) 3. Iudex esse simile debet castæ & pudicæ virginis, idcirco longè hinc remouendæ corruptelæ & largitiones. (*Plato 12. de leg.*) 4. Neque quicquam iudici aut sancti expectari potest, ubi Iudicium auidia & cogitationes omnes ad avaritiam referuntur: (*Demosthenes. contra Aristocr.*) magna enim tu est argenti, quod cogitationem præcipitem, & ad se deorsum rapit. (*idem Orat. de pace.*) 5. Accidit ubi crescit peccantium multitudo, ubi redimendi spes datur: facile peccatur, ubi venalis ignorantium gratia est. (*Arnob. lib. 17. adu. gentes.*) Hinc sacra litteræ affirmant munera excæcari oculos, & (*Syr. 20. v. 31.*) efficere, ut quasi capere frænentur homines, nec vitia castigare possint. &c.

20. *Cambyfes Sisamnem*, propter pecuniam

que iudicantem, excoriat. *Herodot. lib. 5. Tibertus* hac de causa P. Suillum in insulam amandavit. *Tac. lib. 4. Iulius Caesar* tales ordine remouit, & dignitate sua spoliavit. *Suet.* (Quis coriū corrupti iudicis intuetur? Quis lepram Elisei serui timet?) *Isaias 5. cap.* de ipsis ait: *Va qui iustificatis impium pro muneribus.* Similes sunt tales arundinis piscatoris, quæ capto pisciculo manet recta; capto verò pisce magno flectitur, & contorquetur. Scitum est illud Pontij Samnitis, cum diceret se velle tunc se natum esse, quando Romani munera accipere cœpissent: nō enim voluisse se pati eos diutius imperare. Intelligebat vir sapiens, vix posse Remp. stare. cum Magistratus accipiunt munera. Turpe est audire, iēti vulneratiq̄ iudices sunt muneribus, tanquam de gradu propositiq̄ deiecti sunt mercede, manus ipsorum fulvo auro delinitæ & perunctæ sunt, &c. Turpe est illud:

Aurum ex-
pugnat o-
mnia.

Accusatus si venerit ante Tribunal,
Atque Vocatus, quamuis fuerit peregrinus,
Proscit in nihilum, si venerit absq̄ Dativo.

Dum diues loquitur, verbum Salomonis habetur:

Dum pauper loquitur, tum barbarus esse videtur.

SIGNVM XXIX.

ODISSE IMPROBOS.

Deliberabant Lacedæmonij de summa rerum, Exurgit quidam turpitudine vitæ defamatus

Vu

fama-